

Nr 137.

Av herr **Holmström**, *angående viss ändring i tilläggsbestämmelserna till allmänna resereglementet.*

Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse med tilläggsbestämmelser till allmänna resereglementet (SF nr 211/1929) äro i femte gruppen, som omfattar officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare på aktiv stat m. fl. vid försvarsväsendet, lönegraderna Uo 2—3 (för sergeanter och fanjunkare) hänfödda till rese- och traktamentsklass II E, medan lönegrad C 3 (för civilmilitära beställningshavare — underofficers vederlikar i sergeants eller fanjunkares tjänsteklass) är hänförd till rese- och traktamentsklass III E.

Här avsedda civilmilitära beställningshavare utgöras av tygskrivare, tyg-, vapen- och signalhantverkare samt fortmaskinister vid armén och flygvapnet, tillsammans för närvarande omkring 140 man.

För en del av denna civilmilitära personal förekommer bl. a. tjänstgöring som lärare vid vissa skolor och utbildningskurser för militär personal. Vid transport å järnväg av kommendering eller skola, där såväl underofficerare som tyg- eller signalhantverkare äro kommenderade, resa således underofficerarna i II. klass, medan de civilmilitära och uniformsklädda hantverkarna, som tillhöra sergeants eller fanjunkares tjänsteklass, resa i III. klass tillsammans med manskapet. Exemplet är taget från förekommande tjänstgöring vid flygvapnet.

Detta särskiljande i olika reseklasser har också den inverkan, att om en underofficer övergår till civilmilitär beställningshavare, som allt emellanåt förekommer, t. ex. som tygskrivare, nedflyttas han från II. till III. klass vid tjänsteresor. Följande exempel härå må anföras. En äldre styckjunkare, som varit underofficer sedan år 1905, övergick till tygskrivare och förflyttades år 1937 från Boden till Stockholm. Han hade som underofficer alltsedan år 1905 varit berättigad att resa i II. klass vid tjänsteresor, men måste nu som underofficers vederlike, fastän han enligt särskilt beslut av Kungl. Maj:t tillhörde tjänsteklass motsvarande underlöjtnant, med sin familj resa i III. klass vid ifrågavarande resa. Hade förflyttningen i stället avsett en kanske till tjänste- och levnadsåldern 30 år yngre sergeant — för att taga ett exempel — hade för både honom och hans familj gällt II. klass.

Det kan icke gärna undgås, utan att ett sådant särskiljande i reseklasser av underofficerare och deras vederlikar av den civilmilitära personalen

kännes som en deklassering, och det är även stridande mot gällande bestämmelser i av Kungl. Maj:t fastställda tjänstgöringsreglementen för försvarsgrenarna, i vilka stadgas, att företrädesrättigheter i och utom tjänsten räknas efter den högre tjänsteställningen.

Ifrågavarande civilmilitära beställningshavares personalförening, d. v. s. arméns fabrikers och tyganstalters tjänstemannaförening, har genom underdåniga framställningar vid tre tillfällen försökt att få dessa beställningshavare uppflyttade i rese- och traktamentsklass II E, utan att detta föranlett någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Den sista av dessa framställningar hade tillstyrkts av generalfälttygmästaren, som är chef för personalen, tillhörande fälttygkåren, med den motiveringen, att han funnit ifrågavarande av föreningen påtalade rådande skillnad å företrädesrättigheter i tjänsten mellan militär och civilmilitär personal av samma tjänstegrad (tjänstklass) vara värd uppmärksamhet.

Över föreningens framställningar har arméförvaltningens civila departement avgivit avstyrkande yttrande. Som skäl härför anför departementet bl. a., att ett bifall till framställningen skulle kunna föranleda, att de statliga civila befattningshavarna i lönegrad B 12 (nu gällande avlöningsreglemente), som är helt överensstämmande med lönegrad C 3, framkomma med liknande önskemål om uppflyttning i II. klass vid tjänsteresor. Främsta anledningen till avstyrkan skulle således vara befarad prejudicerande återverkan för de civila statstjänstemännen

Det vill synas som om civila departementet utgått från ifrågavarande spörsmål helt ovidkommande omständigheter. Det är icke det förhållandet, att ifrågavarande civilmilitära lönegrad är helt överensstämmande med viss lönegrad i löneplan B, som är det avgörande för ställningstagandet till frågan, utan personalens civilmilitära tjänsteställning som underofficers vederlikar med samma lydnadsförhållande till militära chefer, tjänstgöringsföreskrifter och ansvarsbestämmelser som det militära befälet, som bör berättiga denna personal att hänföras till samma reseklass som militär personal i motsvarande tjänstegrad, även om härvid, av militära skäl, reseklassplaceringen i detta fall skulle bliva högre än för civila befattningshavare i motsvarande lönegrad.

Frågan har således icke prejudicerande betydelse för de civila statstjänstemännen i lönegrad B 12, ty ingen grupp av dessa innehar en sådan med det militära befälet likartad tjänsteställning i särskilda med de militära tjänstegraderna motsvarande tjänsteklasser som den civilmilitära personalen.

Ifrågavarande civilmilitära beställningshavare utgör icke något större antal (f. n. omkring 140) och för flertalet förekommer sällan tjänsteresor, varför ett bifall till motionen ej torde föranleda någon nämnvärd kostnadsökning för staten.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om sådan ändring av tilläggsbestämmelserna till allmänna resereglementet (SF nr 211/1929), att civilmilitära beställningshavare i lönegrad C3 (lönegrad Ca 12 enligt förslaget till militärt avlöningsreglemente) komma att bliva hänfödda till rese- och traktamentsklass II E.

Stockholm den 21 januari 1939.

Nils Holmström.